

HIŠA OTROK

GLASILO ANGELENEGA VRTCA

ŠT.19

DECEMBER 2010

ALI STE VEDELI

KAZALO

2	Ali ste vedeli
3	Uvodnik
4	Iz zakladnice montessori
7	Angela nas nagovarja
9	Dobri pastir med nami
11	Pogovor
14	Tiha opazovanja
15	Dnevnik Angelinega vrtca
23	Iz otroških ust
26	Odmevi staršev in otrok
34	Starši sprašujejo
37	Zahvale in čestitke
38	Koledar

- da je nova predstojnica skupnosti sester uršulink v Ljubljani s. Božena Kutnar, ki je svoje služenje pričela 3. junija 2010
- da letos potekajo od oktobra do maja urice montessori 3 – 6, namenjene predvsem tistim otrokom, ki niso bili sprejeti v naš vrtec. Vodita jih Katarina Zver Belovič in Nataša Pezdir, ki sta bili navzoči na praksi v našem vrtcu v preteklem šolskem letu
- da je naš vrtec obiskala ga. Anna Perry, direktorica izobraževalnega montessori centra SETON iz Chicaga
- da so Janja Burjek, s. Zorica Blagotinšek in Nataša Pezdir že uspešno zaključile izobraževanje v pedagogiki montessori za obdobje od 2,5 – 6 let, Tina Opeka pa je zaključila paraprofesionalno izobraževanje
- da se bo marca 2011 začelo drugo izobraževanje montessori za obdobje od rojstva do treh let in se ga bodo udeležile tudi nekatere naše vzgojiteljice
- da redno sodelujemo s Pedagoško, Filozofsko in Teološko fakulteto za obiske, hospitacije ter prakso študentk in študentov
- da je s. 1. novembrom 2010 nova direktorica Uršulinskega zavoda s. Mateja Koršič
- da bo 3. januarja 2011 Angelin vrtec dopolnil 9 let svojega delovanja

Hiša otrok, glasilo Angelinega vrtca

Izdaja Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje in kulturo, Josipine Turnograjske 8, Ljubljana

Odgovorna urednica: s. Zorica Blagotinšek

Urednica: Barbara Podlogar

Uredniški odbor: Andreja Bole Vurušič, Barbara Podlogar, Klavdija Erhartič, Mateja Iršič Žibert, Neža Le Roux, Tina Erzar.

Lektoriranje: Mihaela Vodlan

Prelom: Salve d.o.o. Ljubljana (Patricija Belak)

Tisk: Salve d.o.o. Ljubljana

Ljubljana 2010

elektronski naslov za pošiljanje člankov:
angelin.vrtec@guest.arnes.si

UVODNIK

Dragi bralci Hiše otrok!

Ponovno smo se potrudile in oblikovale novo številko Hiše otrok, ki prinaša veliko zanimivega branja. V tej številki smo se spomnile dogodkov, ki so se zgodili v preteklih mesecih in so nam ostali v res lepem spominu.

Eden takih je bil prav gotovo naš že tradicionalni piknik. Letos je bil še posebej zanimiv, ker je bil tudi nogometno obarvan.

Veliko družin iz Angelinega vrtca se je odpravilo na Evharistični kongres v Celje, kjer so otroci najprej sodelovali s pesmijo in petjem pri predstavitvi katoliških vrtcev, nato pa smo se odpravili na stadion, kjer smo prisostvovali sv. maši. Kljub vročini in veliki množici ljudi, je bil dan prečudovit, ker smo ga preživel v pričevanju vere in ljubezni do Jezusa.

Otrokom bo gotovo v spominu ostal izlet na kmetijo. Za njih je bil res nekaj posebnega. Še dolgo so govorili o avtobusu, živalih, pa o traktorju in robotu.

Tudi starši imamo svoj poseben dan oz. večer, ki si ga vsako leto še posebej zapomnimo. Ne vem, kdo se tega večera bolj veseli – starši ali otroci. Res lepo je biti del tega in opazovati otroke, ki nam kljub svoji mladosti na prav odrasel način predstavljajo materiale in delo v vrtcu oz. jaslih. Tudi v tej številki je nekaj mamic predstavilo svoje videnje tega večera. Ta večer je prav gotovo eden lepših v letu.

Pogovarjali smo se s s. Mojco, ki po novem letu odhaja v novo skupnost v Celje. Zahvaljujemo se ji za njeno delo z otroki ter ji želimo še veliko uspeha in Božjega blagoslova.

V božičnem času, ko se pripravljamo na rojstvo Božjega sina, vam želim veliko ljubezni, miru in topline v krogu vaših družin. Vzgojiteljica Tina v svojem prispevku piše, da imajo otroci v sebi naravno bogastvo; da se znajo smejeti, ko so veseli in jokati, ko jim je težko. Živijo preprosto in polno. Odrasli na to vse prevečkrat pozabljamo. Bodimo jim podobni. Za trenutek se ustavimo in se veselimo drobnih stvari, ki naredijo življenje lepše in srečnejše. Kot je rekel Mali princ: "Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno."

Barbara Podlogar

IZ ZAKLADNICE MONTESSORI

TEMELJI FILOZOFIJE MONTESSORI

Vzgojna metoda Montessori temelji na opazovanjih in odkritjih **dr. Marie Montessori**. Po mnogih urah opazovanja otrok je zanje pripravila dejavnosti, ki so v pomoč razvoju vsakega posameznega otroka. Ugotovila je, da če so otroci v skrbno pripravljenem **okolju**, potem v njem delajo z vedno večjo zbranostjo in notranjim nadzorom. Filozofija montessori upošteva spremenjeno vlogo odraslega, že omenjeno pripravljeno okolje ter pogled na otroka, ki ga bomo predstavili kasneje.

Kateri so cilji Montessori vzgoje?

1. Srečen in izpolnjen otrok, ki prepoznava svoje globoke potrebe in jih zna slediti, je hkrati občutljiv tudi do okolja in sočloveka; notranja samodisciplina, ki je sad zunanjega urejenega okolja in njegove velike zbranosti; je samostojen glede na starostno obdobje.

2. Spodbujanje navdušenja za učenje.
3. Sistematičen pristop k reševanju težav in pridobivanju »akademskih« spretnosti.
4. Zadnji cilj vzgoje je mir v svetu: če so otroci v sebi izpolnjeni v svojih najglobljih potrebah in imajo dobro izkušnjo sobivanja z drugimi, če znajo sami kaj prispevati k srečnejšemu bivanju v skupnosti, potem bodo pripravljeni dati svoj pozitiven prispevek v svet – mir.

Stališča Montessori vzgoje so:

1. Otroke moramo spoštovati kot drugačne od odraslih in kot posameznike, ki se med seboj razlikujejo.
2. Otrok ima nenavadno občutljivost in duševne zmožnosti za učenje iz okolice, ki so drugačne od odraslega tako po kakovosti, kakor kapaciteti.
3. Prvih šest let je najbolj pomembnih za celostni razvoj osebe. Nezavedno učenje se postopoma spreminja v zavedno.
4. Otrok ima globoko ljubezen in potrebo po smiselnem delu. Vendar otroci ne delajo tako kot odrasli zato, da bi delo zaključili ali zaradi dobička, marveč zaradi dejavnosti same. In ta dejavnost je tista, s katero doseže zanj najbolj pomemben cilj: razvoj samega sebe – svojih duhovnih, duševnih in telesnih zmožnosti.

Principi filozofije montessori:

- a. Gibanje z namenom
- b. Pripravljeno okolje
- c. Heterogene skupine
- d. Skrb zase
- e. Razvijanje čutov
- f. Razvijanje matematičnega uma
- g. Jezik
- h. Koncentracija
- i. Socialni razvoj
- j. Biti vesel učenec/ka – notranja motivacija

Vzgojni pristop montessori pa je predvsem **učenje za življenje**. Otrok dela v ozračju spoštovanja, svobode in odgovornosti.

Montessori vzgojni pristop vsebuje dvoje: psihologijo in filozofijo otrokove rasti ter načela za usmerjanje tega razvoja. Temelji na otrokovih razvojnih potrebah po svobodi znotraj meja in po skrbno pripravljenem okolju. Pripravljeno okolje nudi otroku možnosti za stik z materiali in izkušnjami, s pomočjo katerih razvija svoj razum, kakor tudi telesne in

duševne sposobnosti. Oblikovan je tako, da v polnosti uporablja samomotivacijo in enkratno sposobnost otrok, da razvijajo skrite zmožnosti. Otrok potrebuje odrasle, da mu postavijo v okolje možnosti, vendar mora otrok sam usmerjati odgovor na te možnosti.

Če se je otrok v okolju montessori pripravljen učiti, je to **zaradi velike notranje potrebe, nuje, ki ga žene v spoznavanje sveta, da bi oblikoval/gradil svojo osebnost. Notranja disciplina**

je sad njegove izkušnje, preko dela v urejenem okolju, njemu prilagojenemu, ki odgovarja njegovim notranjim potrebam. Vzorci koncentracije, vztrajnosti, vestnosti, temeljitosti, ki jih utemeljimo v zgodnjem otroštvu, pripomorejo k temu, da bo otrok bolj samozavesten, bolj odprt za učenje v kasnejših letih. Marija Montessori je uvedla otroke v veselje do učenja v zgodnjih letih in zagotovila okvir, v katerem gresta intelektualna in socialna disciplina z roko v roki.

Maria Montessori je oblikovala nekaj temeljnih materialov in tudi danes jih pripravljamo tako, da pomagajo razumskemu razvoju, razvoju zbranosti, koordinacije, samostojnosti, socializacije in občutka za red. Okolje otroku omogoča, da razvija občutek za druge na naraven in neprisiljen način.

Soba za obdobje 1 - 3 let je razdeljena na področje za jezik, fino motoriko, zaznavanje, umetnost in vsakdanje življenje.

Soba za obdobje 3 - 6 let je razdeljena na štiri **osnovna področja**: matematiko, jezik, vsakdanje življenje in področje zaznavanja. Ob tem pa sta enako pomembni in prepleteni še področji: umetnost (likovna, glasbena) ter znanost (biologija, kemija, fizika, geografije, zgodovina). V našem katoliškem vrtcu je temu področju pridruženo še področje Kateheze Dobrega pastirja, ki posebej razvija otrokove verske zmožnosti in imamo zanj posebej pripravljen prostor: atrij.

Naše upanje je, da bo otrok, ko bo zapuščal naš vrtec:

- a. imel zaupanje vase
- b. samostojen
- c. odgovoren

- d. spoštljiv do drugih in do okolja
- e. se znal vljudno in ustrezno besedno izraziti
- f. znal sodelovati z drugimi
- g. z razvitim sočutjem do drugega
- h. imel bolj globalno vizijo pogleda na svet
- i. imel razvit verski čut
- j. pripravljen na izzive učenja v šoli
- k. opremljen s spretnostmi, veščinami in besednim zakladom, ki mu bodo omogočale, da bo ohranjal vedoželjnost in ji uspešno sledil
- l. imel državljanski čut
- m. z veseljem do življenja ter vseživljenjsko ustvarjal.

Pripravila s. Zorica Blagotinšek,
iz arhiva vrtca ter v sodelovanju z vzgojiteljicami

ANGELA NAS NAGOVARJA

Sveta Angela se sama v svojih Spisih, ki nam jih je zapustila, poimenuje: »Sestra Angela, nevredna služabnica Jezusa Kristusa«. To kaže na njeno ponižnost. V njenem času so jo mnogi poimenovali »mati«, čeprav ni bila poročena, vendar je imela vse odlike duhovnega materinstva. Neizobražena, vendar v globoki povezanosti z Bogom, je sledila navdihom Duha, zato je bila mnogim kažipot k Bogu. K njej so prihajali preprosti ljudje, pa tudi učenjaki in celo teologi, ki so se čudili njenemu poznavanju Svetega pisma, čeprav se ni nikoli učila brati in pisati. V svoji okolici je bila delavka za mir in spravo in je s svojo milino in modrostjo pripomogla k spravi celo velikih sovražnikov. Morda je najlepša oznaka zanjo: Bila je polna Boga. Kdorkoli jo je srečal, je ob njej začutil Božjo navzočnost in svetost.

Najpogostejša njena upodobitev je podoba redovnice, tretjerednice, ki ima ob sebi de-

kleta, ki jih poučuje. Vendar poznamo še druge upodobitve: na primer, Angela ob nogah Križanega, s popotno palico, saj je bila goreča romarica na svete kraje ali zatopljena v molitev.

Rodila se je na severu Italije, v Desenzanu, blizu Gardskega jezera, v verni, a preprosti družini. V otroštvu so jo zaznamovale zgodbe svetnikov, ki jih je prebiral otrokom ob večerih njen oče. V zgodnji mladosti je izgubila starša ter sestro. Kmalu po smrti njene sestre, ob času žetve, na polju, se je tiho umaknila od drugih, da bi molila. Tedaj je zagledala lestev, ki se je vzpenjala od neba do zemlje. Po njej so hodili angeli in dekleta, med katerimi je prepoznala tudi svojo sestro. Na ta način je spoznala, da je njena sestra rešena. Ob tem je slišala čudovito pesem angelov, katere melodije se je spominjala vse do svoje smrti in jo je znala celo zapeti. Kar pa jo je zaznamovalo za vse življenje in pripisujejo temu dogodku je bilo Božje naročilo, da bo ona tista, ki bo ustanovila družbo devic in jih tako vodila v nebesa. Angela si ni mogla zamišljati, kako in kdaj naj bi se to zgodilo. Pravzaprav se je to uresničilo v njenih zrelih letih, pet let pred njeno smrtjo.

Ker je kot mladenka ostala sama s svojim bratom, jo je k sebi vzel stric v Saloju. Tam je imela dovolj priložnosti za zabavo. Vendar je Angela vztrajno zavračala zabavo, plese, razkošne obleke. Bila je privlačno dekle, vendar si ni želela izbrati svojega življenjskega sopotnika. V srcu jo je močno pritegovala Božja ljubezen in želja po duhovnem in asketskem življenju. Kljub temu se ni odločila, da bi vstopila v samostan, ampak se je odločila za frančiškanske tretjerednice. To ji je omogočilo, da je tudi na zunaj pokazala svojo pripadnost Bogu in je lahko pogosteje hodila k maši in obhajilu. Kmalu nato se je preselila na posestvo svojih staršev blizu Desenzana. Tam je opravljala preprosta kmečka dela in pomagala drugim kmetom. Živela je skromno, vendar življenje, v katerem so ljudje v njej prepoznavali resnično duhovno globino in modrost.

V tistem času so se mnoga mesta bojevala med sabo. Tudi Brescia, tedaj pomembno in bogato mesto, je utrpela veliko razdejanje zaradi sovražnih napadov. Angelo so njeni predstojniki prosili, naj gre v Brescio tolažiti Katarino Patengola, vdovo, ki je izgubila moža in sinove v nedavni vojni. Angela je šla. Videla je bedo, v kateri so se znašli mnogi ljudje. Vsem je vlivala pogum in tolažbo. Tam so jo začeli klicati mati. Kmalu so se začela ob njej zbirati dekleta, ki bi se rada posvetila Bogu, vendar v samostan niso mogla iti. Napočil je čas, v katerem je Angela videla Božjo previdnost, da izpolni Božje naročilo iz mladih let. Tako je leta 1535 ustanovila Družbo Svete Uršule, v katero je pristopilo 28 deklet. Kmalu za tem je svojemu tajniku narekovala Spise, v katerih je zapisala navodila za posvečene device, njihove vzgojiteljice in vdove, ki so bedele nad Družbo.

Zaradi izvrstnih vzgojnih načel, so bili ti spisi vodilo mnogim uršulinkam, vzgojiteljicam in učiteljicam pri njihovem delu.

Na roditeljskem sestanku smo posebej izpostavili dve potezi - drži Angeline pedagogike.

POZORNOST NA OSEBO

Angela daje svojim sestram zelo konkretne nasvete in priporočila. Ti nasveti so temelj njene pedagogike. Na prvem mestu je SPOŠTOVANJE. Prava ljubezen se izraža najprej v spoštovanju. Gre za osnovno spoštovanje osebe, njene človeškega dostojanstva, svobode, njene enkratnosti in drugačnosti, da jo sprejmemo, cenimo in vzljubimo prav v tej drugačnosti in prepoznamo njene posebne darove.

V svoji Oporoki je sv. Angela zapisala takole:

»Nato vas rotim, da skrbite za vse vaše hčerke in imate vsako posamezno vtisnjeno v duha in srce, ne samo njihova imena, temveč tudi nji-

hove razmere, značaj in položaj in vse, kar jih zadeva. To vam ne bo težko, če jih boste obdajale z živo ljubeznijo.« (2 Volilo, 1-4)

DUH EDINOSTI

Za sv. Angelo je duh edinosti pogoj za dober odnos. Samo taka drža lahko prinese dobre sadove v vzgoji. Odnos med vrtcem - vzgojitelji in starši je tako pomemben v vzgojnem procesu kot odnos vzgojiteljica – otrok. Angeline klice k edinosti bi lahko priredili tudi kot:

Vi, starši, vzgojitelji, odrasli, ki ste sprejeli tveganje vzgajati, v vaši družini, VRTCU, šoli, župniji, bodite si edini v vaših vzgojnih prizadevanjih bodite složni, bodite vsi skupaj enega srca in ene volje. Bodite povezani drug z drugim z vezmi ljubezni, cenite drug drugega, pomagajte s i... Premislite torej, kako pomembni sta edinost in sloga. Zato hrepenite po njej, iščite jo. Osvojite si jo, ohranjajte jo z vsemi močmi. Zagotavljam vam. Če boste v srcu vsi skupaj tako edini, boste kot najmočnejša skala ali kot nepremagljiva utrdba.

Pripravile: s. Nina Ipavec, s. Metka Capuder, s. Cirila Alič
in s. Zorica Blagotinšek

DOBRI PASTIR MED NAMI

MOLITEV IZ RODITELJSKEGA SESTANKA 2010

Dobri Oče,

pomagaj nam, da se najprej ustavimo in se zavemo, da smo zbrani skupaj, da bi pomagali otrokom na njihovi poti v samostojnost. Vzgojna naloga presega naše moči.

Pomagaj nam, da se bomo za vzgojo angažirali s srcem polnim hvaležnosti in v vsem zaupanju. Pomagaj nam, da se bomo trudili na različne načine in iskali sredstva za vztrajanje.

Dobri Oče,

k Tebi se zatekamo, Tebe prosimo:

za ljubezen, ki bo živa in nesebična,

za ljubezen, ki temelji na spoštovanju vsake osebe,

za ljubezen, ki je ponižna in pozorna,

za ljubezen, ki je iznajdljiva in potrpežljiva,

za ljubezen, ki je blago odločna,

za ljubezen, ki ima moč tudi opominjati in ne soglašati s tem, kar ruši in postavlja v nevarnost,

za ljubezen, ki jo skrbi, kako ustvarjati okolje za rast,

za ljubezen, ki spoštuje Tvoj načrt za vsakogar Amen.

Pri katehezi Dobrega pastirja izhajamo iz pedagogike Marije Montessori, ki je dala velik poudarek **otrokovi lastni dejavnosti**. Kateheti prisluhnemo tihi prošnji otrok: »**POMAGAJ MI, DA NAREDIM SAM. POMAGAJ MI, DA SAM PRIDEM BLIŽJE BOŽJI BESEDI, BLIŽJE BOGU.**« Poglejmo si nekaj značilnosti otroka, odraslega in pripravljenega okolja.

OTROK

†Otrok je naravno odprt za Boga.

†Prilika o Jezusu Dobrem pastirju, ki pozna vsako ovco po imenu, odgovarja na njegovo temeljno potrebo po varnosti in brezpogojni sprejetosti.

†Ob delu z materiali odkriva temeljne skrivnosti vere, krščanskega življenja in se uvaja v osebni odnos z Bogom.

ODRASLI

†V središču njegove pozornosti je otrok in njegovo versko življenje.

†Z otrokom doživlja in deli versko izkušnjo.

†Zavzame mesto, ki mu pripada,

mesto »nekoristnega služabnika.« (Lk 17, 10)

- † Zaveda se in misli na to, da je Kristus edini učitelj.

ATRIJ

- † Atrij je skupnost, v kateri otrok dobi versko izkušnjo.
- † Atrij je prostor molitve, v katerem delo in učenje sama po sebi postaneta molitev in kontemplacija.
- † Atrij je prostor, v katerem je Kristus edini učitelj (otrok in odrasli skupaj poslušata Njegovo besedo).
- † Izhaja iz bistvenih potreb otroka in iz dela z otrokom.
- † Predstavljamo teme, pri katerih so otroci pokazali, da jih v svoji globini dojamejo in se lahko nanje z veseljem odzovejo: odlomki iz Svetega pisma, molitve iz liturgije.
- † Življenje v atriju se v skladu s Cerkvijo ravna po liturgičnem letu.
- † Evharistična daritev je v središču življenja v atriju.

V ATRIJU se otroci srečajo z:

- † Mašo
- † Liturgijo
- † Svetopisemska geografijo
- † Prerokbami
- † Evangeliji o otroštvu
- † Prilikami
- † Prilikami o božjem kraljestvu
- † Krstom
- † Liturgičnim slavljem
- † Svetim pismom
- † Molitvijo.

Kateheza Dobrega Pastirja postavlja v ospredje duhovne vrednote otroštva in želi prispevati k oblikovanju zavesti, ki gradi zgodovino človeštva na pravičnosti in solidarnosti. odprta za vse kristjane ne glede na njihovo veroizpoved in stopnjo dejavne vključenosti v Cerkvi.

s. Metka Capuder

POGOVOR

POGOVOR S S. MOJCO KOROŠEC

Sestro Mojco srečamo zjutraj, ko prikolesari v vrtec. Videvamo jo tako v jasliah kot v vrtcu. Izžareva veselje, predanost, srečo. V tokratni številki glasila Hiša otrok pa nam zaupa še mnogo več.

Sestra Mojca, nam lahko opišeš iz kakšne družine prihajaš ter kako si odrasčala?

Prihajam iz običajne družine v mestu. Živeli smo v stanovanjskem bloku na Viču v Ljubljani. Moji starši izhajajo iz Notranjske, iz Blok, zato smo veliko vikendov preživeli pri sorodnikih na deželi. Na Blokah so moji starši tudi naredili manjšo hišo, kamor smo hodili na počitnice. Veliko spremembo in živahnost je v družino prineslo rojstvo moje dvajset let mlajše sestre. Nekega poletnega dne je moja mami prišla domov zelo srečna. Povedala nam je nepričakovano novico: dobili bomo dojenčka. Tako je prišla na svet moja sestra. Ko sva jo kdaj z mojim velikim in bradatim bratom peljala na sprehod, so mene ali brata mnogi znanci iz soseske spraševali kdaj sva se poročila? ;-))

Obiskovala sem Srednjo pedagoško šolo in imam veliko lepih spominov iz našega razreda.

Bile smo same punce, fantje so bili prava redkost na šoli in smo jih vse poznale. Navdušila sem se za biologijo in se kasneje vpisala na Biotehnično fakulteto.

Tvoja družina je sedaj skupnost frančiškank Marijinih misijonark. Nam lahko zaupaš pot od Mojce do sestre Mojce?

Res je. Moja družina so sedaj sestre FMM. Zelo sem srečna med njimi. Zahvaljujem se Gospodu, da mi je pripravil/me peljal na pot posvečenega življenja med sestre FMM. Pot do sestre Mojce je bila kar zahtevna in je še sedaj. Poleg Gospodovih daril in spodbud na tej poti, sem odkrila veliko ovir, predvsem v meni sami. Gospod me je sedaj že prečistil in oblikoval kot lončar, ki potrpežljivo oblikuje glino v posodo. Veliko je odvzel, spremenil ali vtisnil vame, njegovi nežni in ljubeči prsti pa so mi v veselje in so me naredili mehko in prožno. Počutim se varno v Njem in mu zaupam, kaj dela. Tudi Marija je pustila, da je ON njeno življenje »obrnil na glavo« in je postala Njegov dom, svetišče.

Poznamo te kot redovnico in vzgojiteljico. Kako sta v tebi dozorevala ta dva poklica?

Poklic vzgojiteljice je zame odkritje zadnjih let. Začelo se je v Vzgojnem zavodu v Planini, kjer sem bila v timu vzgojiteljev vedenjsko in čustveno prizadetih mladih. Takrat sem se začela resno učiti potrpežljivosti, sprejemanja in sočutja, pa tudi odločnosti in jasnosti, predvsem pa mi je Gospod povedal: »Dajte jim vi jesti... kruha ljubezni, varnosti, toplote, odpuščanja...« Najboljša od vseh metod pa je ljubezen, ljubezen, ki se ne naveliča, poskuša znova, je potrpežljiva, ne misli hudega, vse opraviči, nikoli ne mine... Hmm, nekam znano zveni, ne?

Potem sem bila prostovoljka pri JRS (*Jesuit Refugee Service*). Tam sem se prvič srečala z vrtcem. Prihajali so otroci različnih narodnosti. Nič ni bilo organizirano in prostovoljke smo se znašle kakor je vsaka vedela in znala. Otroci so bili zahtevni v vzgojnem smislu. Pogosto so igrače kar letele po sobi, veliko je bilo nasilja. Spoznala sem tudi veliko družin, krivičnih zgodb, neizprosnih usod, nemočnih obrazov, pa tudi preprostosti, gostoljubja, topline... Redovni poklic pa me je presenetil neke sončne jesenske nedelje. Pravzaprav me je presenetil Gospod in šele kasneje sem povezala, da je to povabilo v redovni poklic. Začelo se je vzporedno s študijem biologije. Poklic FMM je dozoreval več let in nekega dne sem vedela, da je prišel trenutek dokončne odločitve. Podala sem se v pustolovščino z Gospodom.

Je še kak poklic, ki ga imaš, pa ga ne poznamo?

Preden sem postala sestra sem poučevala biologijo na gimnaziji. Biologija mi je še vedno zelo zanimiva in bi jo z veseljem še poučevala. Navdušena sem nad živim in neživim svetom na naši lepi Zemlji. Bog Stvarnik se razodeva v vsakem drobnem ali velikem bitju, v vsaki skali, v vodi, v zraku, v vsakem človeku. Vse je delo njegovih rok. To je čudovito čutil sv. Frančišek Assiški, ki je na koncu svojega življenja zapel Hvalnico Stvarstva.

Drugače pa sem se naučila več praktičnih stvari. V naši hiši smo, se razume, same ženske in se je treba nekako znajti z vsemi popravili, skrbjo za avto, vzdrževanjem hiše, skrbjo za vrt ... Tudi pleskale smo že, pa ekonomske zadeve ... Rada bi se naučila »zaflikat« gumo na kolesu. Saj sem že večkrat videla kako je treba, ampak poskusila pa še nisem.

Trenutno delaš v vijolični sobi. Ali je sploh kakšna soba v Angelinem vrtcu, v kateri nisi delala? Ko te gledam, kako lepo se vživiš v vsako okolje, si rečem: »s. Mojca – pravi multipraktik ali še bolj prava misijonarka«. Kako pa ti občutiš te prehode?

Pravim si, da sem mavrične barve. Rdeča, oranžna, rumena, zelena, modra (sestre uršulinke;-)) in vijolična. Tudi primerjava z multipraktikom mi je všeč, misijonarka pa je »the best of the best«. Kako občutim prehode iz »ene barve v drugo«? V začetku sem se včasih počutila kot žogica, ki priskaklja/odskaklja zdaj v eno zdaj v drugo sobo. Hkrati pa so mi te menjave postale izziv. Lepo mi je, ker poznam skoraj vse otroke v vrtcu in vse vzgojiteljice ;-)), vse sobe ... in vzdušje v vsaki sobi. Izziv mi je odnos z vsakim otrokom in

razne situacije, ki nastanejo. V sobo prihajam neobremenjena s tem, kaj bo ali kaj ne bo. Preprosto sem tu za vsakega. Zgodbo o mavrični ribici pozna večina otrok v vrtcu in jo vedno znova radi poslušajo. Kot ribica v zgodbi želim vsakemu dati kar je najboljšega v meni, ni pomembno »čigav je«. Poklic misijonarke mi je pisan na kožo. Je v srcu naše FMM karizme. Naša ustanoviteljica je rekla: »Naša domovina je cel svet.« Ni pomembna ne narodnost, ne dežela ... Vsi smo božji in Gospod prihaja k vsakemu.

Česa se ti ob otrocih najbolj učiš?

Z otroki se učim biti prisotna tu in zdaj in biti za njih vsa. Učim se poslušanja. Učim se tudi pustiti otrokom, da naredijo sami in da cenim/pustim, da je tako kot so naredili v redu, da je njihovo ... Tudi da jih spoštujem v tem, kar so. Da jih raje opazujem, kot da bi reagirala takoj in skušam razumeti oz. začutiti, kaj želijo povedati in odgovoriti na njihovo potrebo, tisto pravo ne tisto, ki jo kaže na prvi videz. Učim se tudi postavljanja mej, jasno in odločno. Učim se tudi graditi odnose... če danes ni šlo, bomo poskusili jutri in vedno znova. Karkoli otrok naredi slabega ali nagajivega, mu to ne odvzame notranje lepote, čistega in dobrega jedra. Učim se tudi humorja, topline in kdaj tudi zamižati.

Slišala sem, da po novem letu odhajaš. Nam zaupaš, kam?

Sestre FMM ustanovljamo novo skupnost v Celjski škofiji, ki ima malo število sester. Največ je sester klaris, ki so v Nazarjah. Naša skupnost bo v Celju, v župniji sv. Cecilije, kjer že 400 let delujejo bratje kapucini. Prvi izziv zame bo graditi/oblikovati skupnost, se vključiti v življenje župnije in škofije, sodelovati z brati kapucini in drugimi na področju pastore mladih ... Gospod ve za načrt, ki ga ima z nami. Skušale ga bomo odkriti in biti navzoče tam, kamor nas pošilja.

Ko se oziraš nazaj na leta, ki si jih preživela ob naših otrocih, kaj ti najbolj ostaja in kaj si želiš za naprej?

Ostaja mi podoba obilja življenja, žuborečega kot voda pri izviru. V meni je prepričanje, da Bog res ljubi ljudi in človeštvo in da nad nami ni obupal. Na svet vedno znova pošilja nove, »čiste« ljudi, ki jih vzgajamo in oblikujemo mi, ki smo že. Bog nam res veliko zaupa. Sam je postal otrok in se nam dal v roke ter kasneje izkusil vso človeško krutost. Otroci so dragocenost tega sveta in nosijo upanje za boljši svet.

Tisto zgodbo o krtku, ki je prepotoval cel svet in na koncu odkril da Matricaria chamomilla (kamilica) raste na njegovi krtini, otroci dobro poznajo. Tudi meni je zelo všeč, ker je polna pustolovščin, srečanj, nevarnosti in naključij ... Na koncu pa odkriješ, da je sreča čisto blizu, v tebi. Želim si, da bi to odkril vsak, ki sem ga srečala v Angelinem vrtcu.

Sestra Mojca, hvala za tvoje podeljevanje življenja z nami, tako v tem pogovoru, kot tudi v vrtčevskem vsakdanu. Hvala za širino srca, ki smo se je smeli učiti od tebe. Naj te Gospod lepo uporablja za svoje orodje, s katerim svetu razodeva, kako ga ljubi ter naj te obilno blagoslavlja še naprej.

Pogovarjala se je Klavdija Erhartič

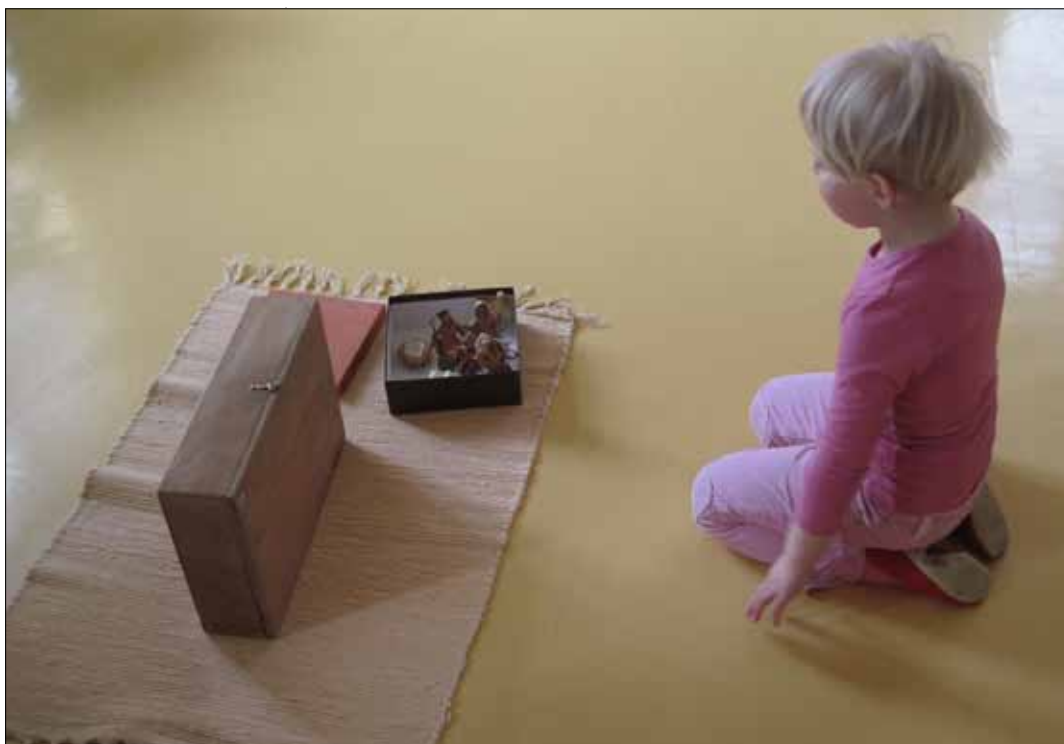
TIHA OPAZOVANJA

Velikokrat prihitim v vrtec. Takrat pa se »zgodi« nekaj, kar mi je nepoznano, a me privlači, v meni prebudi pozornost. Moram se ustaviti, da lahko dojamem, da začutim utrip Angelinega vrtca.

Zdi se, kot da je tukaj vse drugače, da so tu otroci drugačni ... Da ni tako čutim takoj ob srečanju s posameznim otrokom. Ti otroci niso nič drugačni samo vzgojeni so tako, kot je razvijala, odkrivala in opazovala Marija Montessori. Živijo po načelu: »POMAGAJ MI, DA NAREDIM SAM!« To je za mene skrivnost, priložnost za tiho opazovanje. In te skrivnosti me iz dneva v dan bogatijo in spreminjajo.

V vrtcu, pri delu z otroki je vsak dan ogromno dragocenih trenutkov. Eden najlepših trenutkov se mi zdi, ko otroka pogledam v oči in iz njih zasije žar. Tisto naravno bogastvo, ki ga imajo otroci v sebi, se pokaže v tem, da se vsemu čudijo, v tem, da vsak dan znova občudujejo svet okoli sebe, v tem da se sprašujejo, zakaj to in ono. V tem, da se znajo smejati, ko so veseli, in jokati, ko jim je težko. Živijo preprosto in polno. S tem me bogatijo. Vsak dan znova ob njih na sprehodih namreč odkrivamo čudovite jesenske barve, žarek sonca, ptico, ki je priletela in se usedla na vejo. In to je tisto, kar je zares neprecenljivo.

Otroci imajo veliko talentov, ki jih z veseljem prejemajo, razvijajo in delijo z nami odraslimi

in med seboj s prijatelji. Veseli so, kadar delajo sami, kadar so samostojni in pri tem uspešni, iskreni, pristni.

Dobro se počutim med njimi, saj od njih prejemam veliko več kot jim lahko dam.

Odkrivam, da so otroci ustvarjeni za »DELO«, otrok se »potopi« v svoje delo in sad tega prizadevanja sta tišina in zbranost v sobi, ki se odražata v njihovi in naši notranjosti.

Za tako delo imajo na voljo veliko materialov. Vsi materiali s področja vsakdanjega življenja, zaznavanja, znanosti, matematike in jezika so pripravljeni tako, da se otrok lahko razvija prav na vseh področjih in zadovoljuje svoje potrebe po delu in učenju.

Tina Erzar

DNEVNIK ANGELINEGA VRTICA

MAJ – NOVEMBER 2010

MAJ

Večer z mamami in očeti v jasilih

HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK

JUNIJ

4. 6.

Piknik vzgojiteljic

18. 6.

Piknik vrtca

HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK

HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK

JULIJ-AVGUST

Zadnji del izobraževanja v pedagogiki
montessori za obdobje 2,5-6let

HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK

OKTOBER

2. 10.

Srečanje absolventov iz vrtca

8. 10.

Izlet na kmetijo

Obisk s. Helene Pogrebnaje iz Poljske/Ukrajine

HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK

NOVEMBER

 Marjanca Štravs za slovo med otroki

 Andreja Perc med delom svoje prakse

 Večer z mamami v vrtcu

HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK

29. 11.
Prvi sneg

19. 11.
G. Rok Janez Šteblaj, čebelar na obisku

IZ OTROŠKIH UST

JASLI

V oranžni sobi na pladenj z afriškimi živalmi dodamo leoparda. Vsak dan živali poimenujemo. Čez nekaj dni Kristina v roki prenaša leoparda. Vzgojiteljica vpraša: »Kristina, kaj pa je to, kar imaš v roki?« »Lev – tiger,« se glasi njen odgovor.

V jaslični rdeči sobi je najbolj zgovoren Tadej. Vzgojiteljica ga vpraša, kje sta njegova brata. Njegov odgovor se glasi, da pri babici. Vzgojiteljica poizveduje naprej: »Kje pa živi tvoja babica? A v Ljubljani?« »Neeee, pri dediju!« vzkligne Tadej.

Pri kosilu vsi jedo, razen Tadeja. Vzgojiteljica ga vzpodbuja, naj poskusi ribe in krompir. On pa pravi: »Ne morem, ribice so šle na vlak,« pri tem pa pokaže na svojo stvaritev na krožniku - vlak iz krompirja in na njem ribe.

Tadej pristopi k vzgojiteljici rekoč: »Jaz sem fantek.« Ona mu pritrdi in vpraša: »Kaj sem pa jaz?« »Ja, ti si pa Urška!«

VRTEC

Leon Ž.: »S. Nina, kolk' si ti stara?« s. Nina: »30.« Leon Ž.: »Men' se pa zdi, da je to že kar mal' preveč za tako mlado punco.«

Teta Tanja: »Leon, kdo je pri vas starejši, ti ali Tinka?«
Leon: »Jaz sem za celo glavo starejši od Tinke.«

Doma so aktualni pogovori o šoli, saj gre starejši otrok jeseni v 1. razred. Izbiramo med tremi šolami, pa vprašam otroka, katero bi izbral sam in pove. Vprašam še mlajšega otroka, v katero šolo bi šel on. In reče: »V avtošolo.«

Ana Katarina: »Veš kaj Mira, mi pa imamo nov avto.« Mira: »Res?«
Ana Katarina: »Ja, smo novega kupili. Veš kako se imenuje?« Mira: »Kako?« Ana Katarina: »Taxi.«

Na sprehodu. Vida zagleda na parkirišču rdečega kangoo - ja takšnega kot imamo za prevoz kosila. Reče: »Ta je pa podoben Stanetu.«

Tinka sitnari v avtu: »Sedež mi nagaja, sedež mi nagaja!«
Mami: »Tinka, sedež ti ne more nagajati, ker ni živ.«
Leon: »Tinka, res je, sedež ni živ. Žive stvari imajo roke in noge.«
Tinka: »Aja, ali je potem moj panda tudi živ?«
Leon: »Neee, Tinka, panda je plišast.«

Jakobu Š., ki prav počasi pospravlja kolo rečem: »Pohiti, no«. On pa: »Ne morem hitro voziti, bom šibal počasi.«

Vida reče: Na baletu imamo samo tri fante. Jordana, Filifa in Jofa.

Teden pred miklavževanjem prepevamo: » Pridi, pridi, sveti Miklavž, sveti Miklavž, ...« Gaja želi prebuditi Andraža in mu poje: » Zbudi se, zbudi se, sveti Andraž, sveti Andraž, sveti Andraž!«

Otroci se pogovarjajo, kaj bo kdo za maškarce. Kristjan pravi: » Jaz bom za maškarce Martina!«

Jakob Š.: »Če barve mešamo med seboj, nastanejo nove, to sem jaz ugotovil.«

Gaja deli juho pri kosilu in jo malo polije. Nekaj kapljic pade s. Mojci na žabe. Ema K. ji sočutno reče: » Moja mami ti lahko posodi žabe!«

Anže K. raziskuje predmete, ki so v vrečki in jih sortira glede na to, ali sliši glas A na začetku besede, na sredini ali na koncu. Iz vrečke potegne avto. Vzgojiteljica mu s poudarkom reče: »Aavto. Kje slišiš a?« Anže jo pogleda, položi avto na ustrezno mesto in odgovori: »To je BMW-KABRIOLET!«

Leon v trgovini: »Mami, kupi mi kakšno igračo, prosim.«
Mami: »Leon, poglej, saj sem ti ravnokar kupila gumijaste škornje.«
Leon: »Mami, to ni igrača!«

Matevž računa s tablo za seštevanje. Martina ga vpraša: »Koliko je 1+1?« Matevž jo gleda. Martina ga vpraša malo drugače: »Koliko je to, če imaš 1 bonbon, pa ti jaz ponudim še enega?« Odgovori: »2«. Martina: »Koliko je, če imaš 1 bonbon, jaz pa ti dam še 2?« Matevž izstreli: »3«. Martina: »Koliko je, če imaš 1 bonbon, pa ti jaz še 3 dam?« Matevž se prime za glavo in reče: »Ojoj, tok pa ne smem, me bo pa trebuh bolel!«

Mamica in Juta (2,5 leti) se stiskata zvečer na postelji. Mamica: »Kaj bi jaz brez tebe?« Juta: »Na burek bi šla.«

s. Mojca je za rojstni dan prinesla otrokom polno dobrot. Smokije prihranimo za drugič. Po spanju pa vpraša Ema K.: »Kdaj pa bomo jedli cmoke?«

Mamica: »Juta, katera deklica iz oranžne sobe ima dolge rjave lase?« Juta: »Sestra Zorica.«

Liza D. je slišala, da je s. Zorica ravnateljica. Vpraša: »Oček, kaj je to ravnateljica?«
Oček: »To je človek, ki vodi vrtec ali šolo in odloča o vseh pomembnih stvareh, ki se tam dogajajo.
Liza D. malo pomisli in reče: »Pri nas doma je pa mamica ravnateljica.«

Ana J.: »Mira, Leon pa ni vzel tistega »dreveščka« za kosilo.« Mislila je brokoli.

Ne jem zelenjavne juhe. Vzg. reče: »Saj ta je špinačna.« Otrok jo z veseljem vzame.

Leon Ž. vzgojiteljici Martini: »Kako veliko solate imaš na krožniku. A toliko je poješ?«
Ona mu odgovori: »Ja, rada jo imam in zelo je zdrava.«

Čez nekaj časa: »To pa res ne razumem, kako lahko ena vzgojiteljica, ki je manjša od s. Zorice, poje toliko solate.«

Popoldan Jordanu naročim naj vodo zlije v lijak. Vpraša me, kaj je to. Ponavadi namreč uporabljamo besedo umivalnik. Po kosilu pa ga srečam na poti v kopalnico s polnim vedrom vode. Ponosno reče: »Vodo bom zlil v beljak.«

Tinka: »Hlače imam mokre, ker sem pomivala tla, veš. Ampak, saj ni nič hudega a ne, saj se bodo v enem tednu že posušile.«

Z Laro gledava sestavljanke Slovenije. Povem ji: »To je primorski svet, to je dinarski svet, tole je panonski svet in tole je alpski svet.« Nato naštevam pokrajine in ona pokaže. Nazadnje pa ji rečem, naj sama poimenuje, kar ji pokažem. Brez težav odgovori: »To je primorski svet, to je dinarski svet, to le panonski svet, to pa je mlečni svet.«

Jakob Š.: Dan po tem, ko je Katarina prinesla v vrtec granatno jabolko in ko smo ga vsi skupaj na črti spoznali in pojedli: »Moja mama pravi, da granatno jabolko obstaja. Samo meni ni všeč, ker so notri granate.«

Jakob Š. na igrišču prinese list, mi ga pokaže in reče: »Poglej, to je hrastov list.« Rečem: »To ni hrastov list, to je javorjev list.« »Ja pa je, a ne vidiš na njem kraste.« (Pokaže na temne lise na listu).

Jurij: »A, veš kaj se je zgodilo mojemu atiju? Ko mu je izpadel mlečni zob, ga je kar pojedel.«

Pija: »A tvoj oči ima še zmeraj mlečne zobe?«

Jurij: »Ne, to se je zgodilo, ko je bil še mlad...«

V atriju. Ob predstavitvi mašnih plaščev.

s.Metka: »Mašni plašč bele barve obleče duhovnik za praznik.«
Otroci ponovijo.

s. Metka: »Mašni plašč zelene barve obleče duhovnik po prazniku.«
Otroci ponovijo.

s.Metka: »Mašni plašč rdeče barve obleče duhovnik za praznik Svetega Duha.«

Nik glasno odgovori: »AMEN.« (logična beseda po V imenu Očeta. in Svetega Duha. AMEN.)

Juta: »Mamica mi je rekla, da moram samo malo spat.«

Vzg. Mira: »A res, to je pa dobro, ker ti Juta nič ne spiš.«

Maks in Tinka. Tinka pravi: »To je on naredil, jaz sem rekla stop, on pa me ni ubogal.«

DIDMEVI OTROK IN STARŠEV

EVHARISTIČNI KONGRES

Doživetje evharističnega kongresa

Na lepo sončno nedeljo smo se tudi družine otrok v Angelinem vrtcu skupaj z vzgojiteljicami podale na praznik veselja in dobrote, Slovenski evharistični kongres v Celju. Že samo popotovanje do Celja je bilo nekaj posebnega – ob branju, ki nas je pripravljalo na slavo ter petju, ki je prepodilo še zadnje zaspane misli. Ko gledam nazaj mi kot najveličastnejši spomin stopi pred oči podoba prepolnega stadiona, množice, ki se je zbrala, da praznuje in se veseli svoje vere ter pozdravi beatifikacijo našega mučenca, Alojzija Grozdeta. Pogled na nepregledno množico je ob veličastnosti bogoslužja zbudil misel, da še obstaja trdno upanje za slovenski narod – s tem pa upanje na srečnejšo ter bolj enotno in pozitivno usmerjeno družbo, v kateri bodo odraščali naši otroci. Hvala Bogu za vse milosti, ki so nam bile tiste pozno pomladanske nedelje dane – bogastvo sadov bomo tako starši kot otroci nabirali še dolgo.

Matej Anko

Pol leta je tega, kar smo bili na Evharističnem kongresu. Veliko dni smo že odtlej napolnili. Naj pomislim, kako smo se odločili. Priznam, da sama nisem prav resno razmišljala o udeležbi, ker tudi sicer nismo obiskovalci množičnih prireditev. Ati je bil tisti, ki se mu je zdelo samoumevno, da gremo. Ker je to organiziral vrtec, sta bili puncu seveda takoj za. Erazem ni

imel nič proti. Imela sem seveda nekaj pomislekov, a danes ne vem več natančno kakšnih. Vem pa, da smo se po vrnitvi domov vsi strinjali, da smo se imeli zelo lepo.

In sem sedaj povprašala vsakega od njih, kako je bilo in česa se spominja.

Lucija se največkrat spomni, da je bila v Celju, ker se je prvič peljala z avtobusom. Njen odgovor je bil: „Vsi smo imeli rdeče majčke in na njih je pisalo Angelin vrtec – Hiša otrok.“ „Se spomniš pesmice, ki smo jo peli?“ „Vstani in steci k Jezusu! Mami, pomagaj mi jo zapeti. Ne, bom sama!“ In jo je.

Betka, ki je v pogovorih o tem, ali gremo, izjavila, da gre ona sama, če mi ne gremo, ker gredo tudi Mira, Klavdija in Pija Marija, se je najprej spomnila sladoleda (ni ji zameriti, ker se je v tisti vročini res prilegel), nato pa nadaljevala: „Najbolj fino je bilo, da smo bile z Emo in Pijo Marijo ter Klavdijo in Tino.“ Dobro se je počutila, ko je s svojima prijateljicama samostojno „kraljevala“ za voznikovim sedezem, pomagala vzgojiteljicama, ki sta pripravili zgodbe in kviz, in se zahvalila šoferju, ko nas je varno pripeljal nazaj v Ljubljano.

Erazem je bil kratek: „Zelo dolga maša je bila, ampak smo se imeli fino, ker smo našli pri strani senco in imeli odlično malico. Pa program pri Nataliji mi je bil všeč.“

Ati: „Osrednji dogodek je bila gotovo razglasitev prvega slovenskega laika Alojzija Grozdeta za blaženega. Lepo je bilo videti toliko slovenskih kristjanov, povezanih ob istem dogodku.“

Zame je bil dan popoln: Vsi smo bili razpoloženi in pripravljeni na družinski dan v skupnosti, ki ji pripadamo. Nisem še videla toliko otrok in staršev, zbranih na enem mestu, ki jih povezujejo katoliški vrtci. Energija gospe Natalije na zbirnem prostoru je bila velika pika na i. Navdušujoče je bilo videti množico ljudi vseh generacij, ki jih ni skrbelo, da bo gneča, da bo vročina, in še najmanj, da je bila ravno tisti dan pomembna nogometna tekma, ampak so želeli prisostvovati dogodku, ki naj bi pokazal, da slovenski kristjani obstajamo in da nas je veliko, ki nam je vodilo Bog in ki v Njem dobivamo moč za življenje v okoljih, kjer se včasih počutimo osamljene in nemočne. Pričakovanja so se izpolnila. Moč nam je (bila) dana.

Metoda Orehar Ivanc

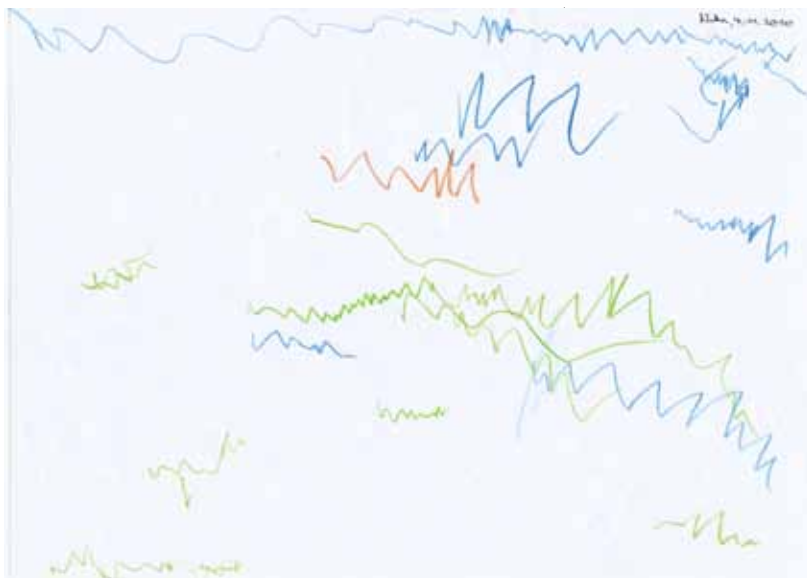
V vrtcu smo se z otroki pripravljali na evharistični kongres s posebno pripravljeno katehezo in učenjem pesmi. Na dan evharističnega kongresa smo imeli vsi katoliški vrtci v Celju pred skupno sv. mašo poseben program, katehezo o sv. maši. Predvsem preko pesmi, plesa in gest so otroci vstopili v lepoto skupnega praznovanja evharistije. V našem vrtcu so otroci izdelali tudi plakat, s katerim smo se kot Angelin vrtec na kongresu predstavili. Na tej lepljenki so bile fotografije vseh otrok v žarkih »sonca«, Jezusove ljubezni.

Mene osebno je na evharističnem kongresu najbolj prevzelo veliko število ljudi, predvsem družin, ki so prišle z majhnimi otroki. Dotaknilo se me je njihovo pričevanje vere in ljubezen do Jezusa v evharistiji, ko so vztrajali pri praznovanju kljub vročini. Sodelovanje pri sv. maši, mir, zbranost in molitev, to mi ostaja zapisano v srce.

s. Nina Ipavec

PIKNIK

Ne pomnim še tako mirne Ljubljane. Povsod tišina, le na vsake toliko glasni kriki navdušenja ali razočaranja. Pa spet tišina. To je bila pot proti Angelinemu vrtcu tistega toplega junijskega dne, ko je bil končno čas za naš piknik! Bližje smo bili, bolj se je slišal razposajeni otroški vrvež, ki je kalil mir tistim najbolj zagrizenim navijačem. Zelo smo se ga veselili – piknika seveda, čeprav že moram priznati, da smo nestrpno in z veseljem v naši družini (ali vsaj v delu družine!) pričakovali tudi nogomet! Slovenija proti ZDA in 'naš' piknik ravno na isti dan! Ojej!

Liza svoja leta v vrtcu šteje v piknikih – tako pomemben je ta dogodek zanjo. Za vse ostale pa je nekako tradicionalni zaključek delovnega leta, začetek poletja in bolj sproščenega obdobja, je trenutek ko postanemo eno leto večji. Neža in Matic vsako leto znova ugotavljata, da se je vedno težje vrteti, se spuščati in tekati po igralih – noge in roke se komaj še kam stlačijo. Predvsem pa piknik za nas pomeni popoldne druženja, klepetanja, igranja, spoznavanja. Neža in Matic spet srečata nekatere svoje sovrtničarje, za klepetanje med mamicami in očki (predvsem mamicami!) pa je tako vedno premalo časa ...

Tudi tokrat je bilo lepo in veselo ter za razliko od drugih let - tudi nogometno. Razumevanje sester do zagrizenih navijačev je bilo veliko, sestra Zorica nas je sproti obveščala o poteku tekme in prav potrpežljivo program prilagajala golom in zadnjemu sodniškemu žvižgu. Nato pa so se v centru Ljubljane zopet – kot vsako leto – oglasili zvoki pesmic s črte in v veliko veselje nam je bilo zapeti in zaplesati skupaj z zelenčki, rumenčki in vijolčki. Še prav posebej dragoceno pa je bilo spoznati tudi otroke iz rdeče in oranžne sobe, ki jih tisti z desnega vhoda ne vidimo prav pogosto. Hvala vsem za prijetno druženje in se vidimo spet drugo leto – takrat pa (na srečo ali na žalost) brez nogometa!

Emilija Snoj

»Simona, bi ti lahko napisala nekaj o pikniku v našem vrtcu,« me je pred dnevi poprosila prijateljica, sicer zagnana sodelavka ekipe glasila Hiše otrok.

»Piknika? Kakšnega piknika?«

»Ja, zaključnega piknika...«

»Kje je že to,« me je spreletelo, »se bom sploh še česa spomnila?« A prošnje vseeno nisem mogla zavrniti. Še dobro, da imam ob sebi celo ekipo družinskih pomagačev, ki 'rešujejo' moje, očitno nekatere že rahlo načete, sive celice. In spominski prebliski so kar švigali:

- *nogometna tekma* (očitno najpomembnejši del odrasle moške populacije). Potem sem se tudi sama spomnila tistih bučnih vzklikov 'goooooooooool', ki so odmevali po celi Ljubljani in sem si sama pri sebi mislila, da pravzaprav sploh ne potrebujemo obveščanj o rezultatu.
- *palačinke* (postajajo tradicionalni del naših srečevanj! Če se pojavijo tudi konec tega vrčevskega leta, mislim, da jih lahko proglasimo za nepogrešljivi del jedilnika. Se strinjate? ☺)
- »Ja mami, a se ne spomniš: *ples*?« (Saj res, kako bi sploh mogla pozabiti!!! ☺)
- »Pa *skakanje z vrečami*!« No, očitno sem bila tu že preveč 'okupirana' s *pogovori*, da bi sploh še sledila dogajanju na dvorišču. So vsaj zame najlepši del piknikovanj. Čudovito mi je bilo, da se nam je kljub razboleni nogi pridružila tudi naša vzgojiteljica Martina. In da se je z nami veselila celotna ljubljanska uršulinska skupnost...
- *sladoleda* vsekakor ne morem pozabiti. Nanj se otroci spominjajo še nekaj dni/ tednov??? kasneje, ko z žarom v očeh pripovedujejo, da so danes v vrtcu zopet jedli sladoled.

Nadaljuj pa še sam, prav? Res me namreč zanima, na koliko alinej smo kljub skupnim naprejanjem pozabili. Poročilo sledi na naslednjem pikniku. Velja? ☺

Simona Medvešček

Piknika smo se letos že zelo veselili, še posebno zato, ker smo lanskega zamudili, saj smo šli že malo prej na morje... Letos pa sem si datum že v začetku leta označila na koledarju, tako da smo ga lahko doživeli v polnem sijaju. Že par dni prej smo si starši, med hitenjem zjutraj in popoldan, sporočili, da pa »bo več časa za prijeten klepet na pikniku«. Res je lepo videti vse družine iz vrtca skupaj v sproščenem vzdušju. Program je čudovit, vsaka skupina se predstavi s svojo točko in šolarji se poslovijo... Sledi iskrena zahvala vsem vzgojiteljicam in vodstvu vrtca za celoletno delo. Potem pa razigrana igra otrok in sproščen klepet staršev... Iz piknika odhajamo z nasmehom na obrazu. Vsakoletni pikniki so res nekaj posebnega!

Mateja I. Žibert

SREČANJE ABSOLVENTOV

Letos, ko je naš Anton (3 leta) začel obiskovati Angelin vrtec kot vijolček, tako kot pred njim brata Matic (12 let) in Peter (10 let), nas je vabilo na srečanje vseh, ki so v Angelin vrtec hodili skozi mala in velika vrata, še toliko bolj razveselilo.

Matic in Peter sta komaj čakala, da se srečata s prijatelji, Anton pa je bil zelo zadovoljen, da gremo tokrat v vrtec kar vsi skupaj. Že doma smo se naučili himno in spekli najljubše piškotke.

Ko smo prišli k maši, smo najprej malo žalostni ugotovili, da se nas ni zbrala polna cerkev, potem pa so nas pesmi in tople besede gospoda župnika Dragana dvignile. Razveselili smo se tudi patra Pepija. Po prijaznem pozdravu je trajalo kar nekaj časa, da smo ugotovili, da gremo po sveti maši z njim pravzaprav v isto smer – v Angelin vrtec.

Ob poslušanju njegovih besed o sv. Frančišku sem videla zadržanost najinih starejših sinov, saj sta že velika in se nekako nista znašla med »tamalimi«. Anton pa je z odprtimi usti gledal in poslušal. Res je, pater Pepi se zna prav po afriško živeti v najmlajše.

V drugem delu srečanja smo se razdelili na dve skupini. Prva je imela glasbeno delavnico v dvorani, druga pa je ustvarjala umetnine s prstnimi odtisi pod arkadami. Oblikovale so se še »gradbene« skupinice v peskovniku, »nogometne« okrog žoge, ob kavici in dobrotah, ki smo jih prinesli s seboj, pa številne »pogovorne«.

Lepo se je srečati. Si izmenjati novice. Gledati otroke, kako rastejo in se razvijajo. Se s hvaležnostjo spominjati, koliko lepega in dobrega smo prejeli v Angelinem vrtcu.

Ko smo srečanje zaključili z našo himno v dvorani, zadržanosti ni bilo več. Iz vsega srca smo zapeli ob spremljavi glasbe in veselje je šlo skupaj z nami tudi domov.

Matic: »Mami, res je bilo lepo.«

Peter: »Angelin vrtec je nekaj posebnega.«

Anton: »Kdaj gremo spet skupaj v vrtec?«

Vsak na svoj način so izrazili, da se jih je srečanje dotaknilo. Zato lepa hvala vsem, ki se trudite, da nas vsako leto znova zberete...

Andreja in Rok

Najprej smo imeli skupno mašo, ki je trajala slabo uro. Nato smo se vsi odpravili v dvorano, kjer je pater frančiškan pripovedoval o Frančišku Asiškem.

Po teh lepih besedah smo imeli na izbiro 2 delavnice. Ena je bila glasbena in ena umetniška. Večina je šla na umetnostno, nekaj pa nas je z mojo mamo imelo glasbeno delavnico. Naučili smo se himno Angelinega vrtca in smo jo kasneje zapeli. Potem pa smo šli na dvorišče in tam malo pojedli ter se naigrali. Kasneje smo se zbrali fantje, ki smo že v osnovni šoli

in igrali nogomet. Pridružili so se nam tudi mladci oz. vrtčevi otroci in tudi kakšen starš. Ob 12h je bilo zabave konec in vsi smo odšli domov.

Bilo je kar lepo in smo se zelo zabavali. Upam, da se bomo spet srečali.

Lep pozdrav

Gregor Ulaga

IZLET NA KMETIJO

zanimivega, od tega da smo po ogledu robota lahko pili pravo kravje mleko, do krasnih krofov, za katere so poskrbeli starši Podlogar in Maček. Ko pa smo si ogledali tudi traktorje s prikolicami, so vprašanja in komentarji otrok deževali kar sami od sebe. Veseli in malo po hlevsko odišavljeni smo se z avtobusom prestavili nekaj metrov od kmetije, kjer smo pot nadaljevali ob robu gozda do izvira majhnega studenčka v gozdu, ki smo ga kar sami poimenovali »Angelin studenec«. Tudi ta sprehod je neverjetno osrečil otroke in vem, da smo vzgojiteljice dosegle, kar smo imele za glavni cilj. Približati otrokom lepoto narave, da jo bodo cenili in vzljubili v vsej svoji veličini. Kako malo je potrebno, da smo umirjeni, sproščeni in srečni. Ko smo se vrnili v avtobus, je vonj hleva že nekoliko izginil, sicer pa naših šoferjev to ni prav nič motilo, obratno, veliko lepega so imeli povedati o navadah naših otrok, na kar smo bile vzgojiteljice zelo ponosne, kako ste lahko šele vi, dragi starši. V avtobusu pa tako po izletniško še kakšna kmečka pesem in že smo bili v Ljubljani. Odmevi in vtisi otrok pa so še dolgo za tem deževali doma in v vrtcu.

Mira Gale

Že dolgo sem si želela, da bi otrokom pokazala kmetijo mojega brata, ki je bila še pred nekaj desetletji tudi moj dom. In to se je tudi zgodilo. Po težkem pričakovanju otrok in staršev, smo organizirali ogled kmetije z več kot 100 glavami živine, katerih osnovna dejavnost je pridobivanje mleka. Vedela sem, da bom s tem najbolj osrečila otroke in da ni večjih oči otroka, kot takrat, ko vidi kravo, telička, hlev, konja, traktor, kaj šele robota, ki molze krave. To pa je bilo nekaj. Dogajalo se je marsikaj

BESEDA NOVE DIREKTORICE

Dragi otroci, dragi starši in prijatelji Angelinega vrtca!

Prisrčen pozdrav tokrat z mesta direktorice Uršulinskega zavoda. Sestre smo nekoliko spremenile našo notranjo organiziranost, tako da imamo sedaj poleg Angelinega vrtca, Študentskega doma Uršula, Akademije Mericianu znotraj Zavoda tudi dom duhovnosti Hiša Kruha pri Svetem Duhu. Toplo povabljeni v programe, ki se tam izvajajo. Iskreno se zahvaljujem s. Zorici Blagotinšek, ki je doslej odlično vodila Zavod in se veselim sodelovanja z njo v prihodnje.

Oktobra sem se udeležila srečanja provincialnih predstojnic z vrhovnim vodstvom v Južni Afriki in obiskala naše sestre, ki delujejo v Botswani. Ob srečevanjih z ljudmi, posebej najbolj ubogimi, kot so člani plemena Basarwa (znani tudi kot Bušmani), sem se zavedla resnice izjave Marije Montessori: »Če hočeš spremeniti družbo, vzgajaj otroke.« Vzgajaj afriške otroke, da bodo znali izkoristiti naravna bogastva in ročne spretnosti, da se bodo znali upreti alkoholizmu in neurejeni spolnosti, da se bodo osvobodili strahu pred čarovništvom, da se bodo veselili in bili ponosni na svojo glasbo in ples.

Ob afriških ljudeh sem močno doživela, kako pomembni so odnosi, gostoljubje, kako srečen je lahko človek v zelo preprostem načinu življenja. Mislim, da je Afrika ohranila vredno-

te, ki smo jih mi morda nekje na poti izgubili. Zato vzgajajmo naše otroke, da se bodo veselili in cenili sebe in bližnjega, da bodo z odprtim srcem sprejemali, delili in ustvarjali skupnost. Omogočimo našim otrokom doživetje toplote ljubezni in bližine, ki nahrani bolj, kot mnoga darila.

Vašim družinam želim Božje ljubezni in bližine v tem času, ko Otrok prihaja k nam.

s. Mateja Koršič

VEČERI Z MAMAMI

Z Brinom sva lani v jasliah na večeru z mamami vrtela glasbeni strojek in rezala s škarjicami. S srčnima sestro Cirilo in Milijano smo navdušeno obnavljale Brinove prve stavke.

Letos pa je bil najin prvi večer v vrtcu nekaj povsem drugega. Brin že jasno izraža svoje misli in je tistega sredinega večera razumel, da je mamica prišla na obisk v njegov drugi dom – vijolično sobo.

Ko sva vstopila v sobo, so bili otroci že vsak pri svojem opravilu.

»Poglej, kaj dela Anžel!« je najprej opazil Brin. Jaz pa sem, seveda, najprej preverila, kje sedi Brinova najljubša, Isabela.

Pri najini mizici sva pričela z »vodnimi deli«. Najprej delo s pipeto, potem z lijem, sledilo je nalivanje soka in pomivanje kozarčka. Vse natančno in samozavestno. Bila sva redkobesedna, Brin je namreč zbrano delal, nisem ga motila.

In delala je cela vijolična soba. Bila sem počaščena, da sem bila del tega svečanega vzdušja. Mala bitja so sestavljala Evropo, sešteva-

la, šivala, pisala, zalivala rože... Za nekoga, ki ne pozna Angelinega vrtca, čisto neverjetna slika. Brin mi je vmes še pokazal, kako gre v vrtcu sam lulat »po moško« in kako sedi sam na WC školjki, pa kje si roke umije.

Sledil je eden najbolj prisrčnih trenutkov tistega večera. Otroci so nam pripravili »plesno predstavo«. Z resnimi obrazki in živalskimi ušeski na glavah so v krogu zaplesali »Miška gre iz mišnice«. Brin je navdušeno vzklikal (vmes je hotel, da se usedeva drugače, tako kot Gašper in njegova mama).

Po plesu, petju, molitvi in prisrčni pogostitvi s sadnimi nabodalci, sva se polna vtisov odpravila domov. Potem, ko sva Mateju obnovila večer, je morala cela naša družina večkrat zaplesati v krogu in se držati za ramena. Brin je bil, seveda, lovec.

Kako sproščen in srečen je bil moj otrok tisti večer. In jaz tudi ...

Tinka Prekovič

Priprave na letošnji večer z mamami so se začele v trenutku, ko sem na prvem roditeljskem sestanku dobila v roke koledar in se zavedla, da prav »naš večer« sovpada z že dogovorjeno službeno potjo. Groza! Kaj storiti? Pojavila so se razmišljanja: kako plesati na dveh plesih hkrati – neizvedljivo zaradi razdalje, kako razložiti Ani Katarini, da me ne bo oz. da bi me v skrajnem primeru nadomestil oče – nedopustno; kajti pričakovanja hčere in pomembnost, ki jo pripisuje temu dogodku so šle popolnoma v drugo smer – in nenazadnje, kako v službi razložiti, da bodo morali brez mene na pot. Odločila sem se za slednje, pripravila vse potrebno za pot in prosila v službi za razumevanje, da pot opravijo brez mene. Sicer nisem naletela na navdušenje, a na dovolj razumevanja za svojo prošnjo, prošnjo zaposlene mame. In tako se je najin že drugi večer z mamami lahko začel ...

...v trenutku, ko sva zvečer prestopili prag vrtca, se je – kot v pravljici – zgodila zamenjava vlog, Ana Katarina je postala moja vzgojiteljica in voditeljica, ki me je z vso skrbnostjo vpeljala v hišni red, jaz pa uka željan otrok. Odšli sva v zeleno sobo, kjer so mame in babica že vestno in po navodilih svojih nadobudnih malih vzgojiteljev opravljale najrazličnejša dela. Moja vzgojiteljica, Ana Katarina, je izkoristila priložnost, da mi predstavi spoznanja svojega neutrudnega dela s peščenimi črkami, o katerem sva se doma že lep čas pogovarjali, in mi material predstavila. Njene oči so ob tem ponosno žarele in me veselo gledale. Ob tem mi je predstavila tudi sošolko Juto in njeno mamo, ki sta delali na sosednji preprogi in ju do takrat še nisem poznala. Tudi za pestrost mojih izkušenj je poskrbela ta mlada vzgojiteljica, kajti po črkah je sledilo šivanje rožic – no sedaj vem v čem je skrivnost, a je ne smem povedati! To mora spoznati vsak sam.

Iz sveta naših otrok nas je priklical zvonček in povabil k skupnemu plesu in radostnemu petju v krogu. Poseben obred je tudi postavljanje oltarja in vzgojiteljici Mira in Miljana sta spretno razdelili naloge med vse otroke, ki so slovesno izvedli zaupano jim naloge. Sledilo je presenečenje, pripravi katerega so zelenčki posvetili celo dopoldne tega pomembnega dne – odlični doma narejeni rogljički, ki so jih ob pomoči vzgojiteljic pripravili sami, so se nam vsem zdeli slastni. Večer, ki se je kar prehitro končal, smo zaključili ob prijetnem klepetu in pogovorih o naših načrtih za prihodnje. Po slovesu sva se z Ano Katarino radostne in bogatejše za novo skupno izkušnjo in spomin odpravile proti domu.

Karin Hojker

STARŠI SPRAŠUJEJO

MATEMATIKA

Materiali montessori za matematiko

Izkušnje nam kažejo, da so materiali montessori za matematiko zelo stvarni, oprijemljivi, življenjski in jasni za razumevanje matematičnih principov. Izkazalo se je, da se lahko otroci v vrtcu naučijo aritmetiko bolje kot smo se je mi kasneje v šoli. Otrok se lahko uči aritmetiko s pomočjo učbenikov ali materialov montessori. Obe dejavnosti nam posredujejo podobne rezultate – zmožnost odgovoriti na zastavljeno vprašanje.

Kaj je tisto, kar daje večjo uporabnost materialu in ne šolski knjigi?

Kakšna je razvojna in pedagoška prednost, ki izhaja iz uporabe materialov?

Vključevanje čutil in povezovanje zaznav je bogastvo in prednost teh materialov, ki otroku omogočajo učenje iz izkušnje. Z njimi si lahko konkretno predstavljamo matematične principe.

Pomislimo na razliko med otrokovim pogledom na sliko kocke in dogodkom, ko otrok drži kocko v roki. Otrok lahko vidi velikost in barvo kocke (vid), s prsti občuti material (tip), sliši vzgojiteljico, ki poimenuje kocko (sluh), primerja njeno težo s kroglico v drugi roki (zaznavanje teže), pridobi izkušnjo prostora (upo-

dabljanje geometrijskih teles v ravnini, globlje umsko zaznavanje), jo obrača in jo lahko vidi z vseh strani (gibanje in zaznavanje), šteje ploskve in robove (čut za števila), vidi ploskve (čut za geometrijo in prostor), celo čuti toploto stranic, katerih se dotika (toplotno zaznavanje). Ti različni vidiki zaznavanja in dojemanja kocke skupaj spodbujajo proces učenja preko spomina.

Na področju matematike se otrok največ nauči medtem, ko rokuje z materiali. Namreč, ni pomembna kvaliteta vzgojitelja in njegova sposobnost, da razumljivo razloži nekaj novega. Otrok bo resnično dojel bistvo šele potem, ko bo položil svojo roko na material in delal z njim. To drži tudi za odrasle. Ko predstavimo nove materiale trenerkam pedagogike montessori, kljub njihovemu prikimavanju in pritrdjevanju, da razumejo, a v resnici ne vedo čisto zagotovo, vedno razumejo potem, ko same delajo z materiali.

Angeline Lillard, razvojna psihologinja na univerzi v Virginiji, je zbrala stotine raziskovalnih študij, ki potrjujejo osnove montessori principov učenja. V razpravah o materialih montessori za področje matematike, Angeline zabeleži: »Veliko materialov montessori je namenjenih temu, da si otroci z rokami osvetlijo abstraktne strukture, ki jih postopoma odkrijejo in povežejo z razumom.«

Naslednja pomembna lastnost materialov montessori je, več kot skrbno pripravljena vez z otrokovim gibanjem, tudi dejstvo, da materiali spodbujajo aktivnost in so nasproti pasivnemu učenju otroka. Bolj kot je otrok vedoželjen, več se lahko nauči. V učilnici šole montessori lahko otrok, za razliko od pasivnega sledenja navodilom učitelja, sam izbira delo preko celega dneva, da poteši željo po znanju in tako intelektualno raste. Običajno jim učitelji ne narekujejo »čas je za učenje seštevanja z materialom igra s ploščicami.« Otrok vzame material s police potem, ko ga izbere, da bi

utrjeval to, kar se je naučil v eni od prejšnjih učnih ur. Učitelj otroka opazuje.

Učenje je delovanje impulza / spodbude s strani otroka, ki mu izpolni željo po raziskovanju novega znanja – ni kot nekaj, kar vztrajen, prizadeven učitelj vlije v »negibno«, ampak »dozvetno« glavico.

Ena od prednosti materialov montessori za področje matematike je tudi ta, da omogočajo otroku delo v skupini z vrstniki in je to rodovitna izkušnja za življenje.

Pri preprostem seštevanju z materialom zlata zrna lahko npr. en otrok zлага števila, druga dva lahko vzameta pladenj in nanj naložita zlata zrna, četrti lahko zloži ustrezno število zlatih zrn in tako sestavi število, ki ga potrebujejo, da dobijo odgovor na zastavljen problem in peti lahko število zapiše na tablo. Pri tem delu lahko med seboj sodeluje vsaj pet otrok; delajo skupaj in odkrivajo, kako najti pravi odgovor. Otroku lahko izbira delo, ki bi ga opravljal v tej skupini, mogoče je tudi, da se med samim delom vloge menjajo in dobi otrok izkušnjo vsakega od petih segmentov dela.

»Otrok ima v učilnici montessori obilo priložnosti učiti se s tem, da ponavlja neke zglede, vzorce svojega vrstnika, ki ga nekako spodbuja k učenju tudi s tem, ko med seboj sodelujeta,« piše Lillardova. Dodaja še: »Raziskovanje v šolah in v psiholoških laboratorijih je pokazalo, da se učenje zgodi ravno v opisanih situacijah. Dalje sta vrstnikova spodbuda in sodelovanje tisto nekaj več od običajnega poučenja v celotnem razredu. Sta člen med učenjem in socialnim razpoloženjem, ki ga podpirata.« Torej je medsebojno sodelovanje pri delu dejansko boljša pot za otroka, ki je v procesu učenja.

Ko je Maria Montessori razvijala materiale za učenje, jih je pogosto delala takšne, da omogočajo samokontrolo ali pa dopuščajo, da otrok preverja svoje delo, t.i. »kontrola napake«. Številni materiali za matematiko imajo to lastnost samokontrole. Ko otrok naredi menjavo desetih palčk za desetice s kvadratno plastjo stotic, material sam omogoči, glede na obliko in velikost, da otrok preveri ali bo menjava možna. Medtem ko seštevata z gosenico, lahko otrok sam preveri z malim računalom in vidi ali je odgovor pravilen ali ne. Dva ekvivalentna ulomka se ujemata z enakim prostorom znotraj razdeljenega kroga. Pravilno zlaganje kocke trinoma je lahko narejeno le z vzorcem, katerega ozadje je algebrainska formula za kub tročlenika.

Ko sem (avtor članka) vodil učitelje, sem jih vedno spodbujal naj se izogibajo preverjanju otrokovega dela, kolikor je le mogoče. To se vam, staršem gotovo zdi čudno. Učitelji včasih, zavedajoč se svojega obstoja za iskanje napak, spodrsrljavev v času dela otroka, povzročijo v otroku strah, kar meče slabo luč na njih same. Opazovanje je bolj tehtno sredstvo za ocenjevanje. Učitelj lahko opazi, da je otrok ostanek stotic zamenjal le z 9 paličicami desetice in ne z 10 ali pa je vzel 10 desetice preveč brez da bi v zameno zanje dal eno stotico. To sta dve popolnoma različni napaki in učitelj, ki opazuje otroka lahko usmeri otroka v to, da je pazljiv in kaj je pomembno, da bo dobil pravi rezultat.

Za konec pogledjmo še tipično značilnost materialov montessori. Ta je, da so matematični pojmi, aritmetični postopki, zahtevnejše abstrakcije in algebrainske posplošitve predstavljene običajno z geometrijskim modelom. Z drugimi besedami, ti materiali omogočajo otroku, da ima s pomočjo vida podkrepljene nekatere najbolj abstraktne pojme in ima izkušnjo dela z njimi.

Kvadrat desetčlenika (t. j. izraz, vsota desetih linearnih členov) ni le geometrijsko predstavljanje problema $(1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10)^2$. Otrok si lahko ta problem prevede na podobnega $(a + b + c + d + e + f + g + h + i + j)^2$ in dobi algebraično formulo za kvadrat desetčlenika:

(kvadrati)	(pravokotniki)
$a^2 = 2ab + 2ac + 2ad + 2ae + 2af + 2ag + 2ah + 2ai + 2aj +$ $+ b^2 + 2bc + 2bd + 2be + 2bf + 2bg + 2bh + 2bi + 2bj +$ $+ c^2 + 2cd + 2ce + 2cf + 2cg + 2ch + 2ci + 2cj +$ $+ d^2 + 2de + 2df + 2dg + 2dh + 2di + 2dj +$ $+ e^2 + 2ef + 2eg + 2eh + 2ei + 2ej +$ $+ f^2 + 2fg + 2fh + 2fi + 2fj +$ $+ g^2 + 2gh + 2gi + 2gj +$ $+ h^2 + 2hi + 2hj +$ $+ i^2 + 2ij +$ $+ j^2$	

Vsak člen formule je predstavljen v konkretnem liku (kvadratu ali pravokotniku) z geo-

metrijskim vzorcem kvadrata desetčlenika. Geometrija simbolizira vzorec števil in jasno vodi otroka globlje v raziskovanju obsežne algebraične formule (9 – letni otrok lahko tako preprosto vstopi v svet algebre).

Otrokov um hranijo prostorski materiali, materiali, ki spodbujajo delovanje več čutov ter materiali, ki so dostopni in oprijemljivi. Otrok raziskuje tako, da z materialom dela, sodeluje z vrstniki in da svoj delež in se hkrati uči. Materiali omogočajo samokontrolo, otroka vodijo k smiselni rešitvi ali pa mu omogočajo spoznati, da nekaj ni v redu pri reševanju zastavljenega problema. Geometrijska ponazoritev pa omogoča prehajanje v težje, v razumevanje abstraktnih struktur. Takšno učenje je veliko bolj učinkovito kot pa učenje, ki temelji na prepisovanju s table in iz knjig.

(Povzeto po članku The Benefits of Montessori Math Materials iz knjige M. Duffy MATH WORKS, Parent Child Press, Hollidaysburg, PA 16648, 2008) , pripravila Andreja Perc

ZAHVALE ČESTITKE

ČESTITKE DRUŽINAM OB ROJSTVU OTROK

Družini Podlogar ob rojstvu tretjerojenke Elizabete

Družini Bras Meglič ob rojstvu tretjerojenca Dominika

Družini Lenart ob rojstvu drugorojenke Neže

Družini Čeh - Maletič ob rojstvu drugorojenca Lana

Družini Sušnik ob rojstvu drugorojenca Tadeja

Družini Strajnar ob rojstvu drugorojenca Jana

Družini Strojanshek ob rojstvu drugorojenca Tristana

Družini Kotar ob rojstvu četrtorojenca Andija

Družini Krajnc ob rojstvu tretjerojenca Andraža

ZAHVALE

HVALA Klavdiji Kordeš Blažič za prizadevno delo v Angelinem vrtcu.

HVALA Maji Pintarič za ves podarjeni čas v Angelinem vrtcu.

HVALA ga. Simoni Medvešček za vodenje sveta staršev v preteklem letu.

HVALA za vse pobude za lepšo skupnost otrok, vzgojiteljic in staršev Angelinega vrtca.

HVALA vsem, ki nas spremljate z molitvijo, posebej hvala za molitev za s. Metko in varnost otrok v vrtcu.

HVALA g. Marjanu Nahtigalu za prizadevnost za pridobitev parkirnih mest za kratkotrajno parkiranje na Erjavčevi cesti.

HVALA ga. Tinki Prekovič za oblikovanje dovolilnice za parkiranje kor razpoznavnega znaka med starši našega vrtca.

HVALA družini Vurušič za barvni printer.

HVALA vsem, ki upoštevate dogovore za ABC življenja v našem vrtcu.

HVALA vsem, ki ste nam izrazili pozornost z darovi ob rojstnih dnevih in drugih priložnostih ter ste svoj čas namenili za pomoč pri različnih delih kot npr. šivanje, rezanje ...

HVALA vsem, ki se trudite pri sooblikovanju utripa našega vrtca v dobro otrok.

HVALA sestram iz skupnosti v Ljubljani za moralno in gmotno podporo v delovanju vrtca.

HVALA ga. Karin Hojker Keuc za trud pri pridobivanju raznih sponzorjev za naš vrtec.

HVALA vsem, ki ste darovali v sklad Izak za pomoč socialno šibkejšim družinam.

»KDOR RAD IN HITRO DA, DVAKRAT DA.«

Kadar darujete v dobrotelni sklad Izak, ki je ustanovljen v okviru Uršulinskega zavoda, bo vaš dar namenjen družinam, ki težko poravnajo stroške vrtca, glede na možnosti, ki jih imamo.

SKLAD IZAK – za družine

TRR: 24200-9004341052

V jasliah nam vedno pridejo prav naslednje stvari:

- manjši predmeti (ne iz kinder jajc) za v skrivnostno vrečo (za prepoznavanje na otip in poimenovanje)
- manjši leseni in kovinski predmeti za loščenje
- hranilniki
- oblačila: spodnje hlačke in nogavice – za odvajanje od plenice

V celotnem vrtcu nam pridejo prav:

- kozmetični in papirnati robčki
- papirnate brisače
- majhni predmeti, ki na zelo realen predstavljajo nek predmet, osebo ali žival
- predmeti in slike iz različnih kontinentov
- pletene košarice ali pladnji
- lepe steklenice, primerne za vaze
- manjše vazice za en cvet
- gumbi
- škatlice – lepa embalaža
- hotelska mala mila
- manjše posodice, skodelice, stekleničke
- neveljavni kovanci
- papir
- revije in koledarji za izrezovanje stvari, za katere menite, da bodo otrokom v spodbudo pri razvoju in v veselje.

VABIMO

VEČERI Z OČETI

Dragi očetje, na pobudo na lanskem roditeljskem sestanku, smo večere iz decembra »premaknili« v januar. Očete iz vijolične sobe vabimo v sredo, 12. januarja 2011 ob 17.30, v rumeno sobo ste vabljeni v sredo, 19. januarja 2011, očetje z otroki iz zelene sobe pa dobrodošli v sredo, 26. januarja 2011.

RODITELJSKI SESTANKI PO SOBAH

Izkušnja je pokazala, da je za 2. roditeljski sestanek smiselno, da je v vsaki sobi posebej. Toplo povabljeni!

V jasli vas vabimo v sredo 9. februarja ob 17.30, v vrtcu pa se srečamo po sobah v sredo 16. februarja 2011 ob 17.30

PRVOŠOLSKI PETEK

Vse prvošolke in prvošolce iz Angelinega vrtca vabimo, da preživijo petek, 25. februarja 2011 v svojih nekdanjih sobah od 9. ure do vključno kosila.

SKUPNA SVETA MAŠA OB DNEVU STARŠEV

Hvaležnost in čudenje nad življenjem bomo praznovali 25. marca 2011 s skupno sv. mašo ob 16.30 v uršulinski cerkvi. Starše vabimo za sodelovanje pri priložnostnem »bandu«.

POPOLDNEVI Z BABICAMI IN DEDKI

Ponesite babicam in dedkom vabilo, da preživijo del popoldneva z nami:

z VNUKI iz oranžne sobe v sredo, 2. marca 2011

z VNUKI iz rdeče sobe v sredo, 16. marca 2011

z VNUKI iz rumene sobe v sredo, 6. aprila 2011

z VNUKI iz zelene sobe v sredo, 13. aprila 2011

z VNUKI iz vijolične sobe v sredo, 20. aprila 2011

Srečanje bo predvidoma od 14.30 do 16.00.

VEČERI Z MAMAMI IN OČETI V JASLIH

Lanski »večeri« z mamami in očeti v jaslih so nas spodbudili, da z njimi nadaljujemo tudi v tem letu.

V mesecu maju vabimo:

Mame iz rdeče sobe v sredo, 4. maja 2011

Mame iz oranžne sobe v sredo, 11. maja 2011

Očete iz oranžne sobe v sredo, 18. maja 2011

Očete iz rdeče sobe v sredo, 25. maja 2011

Pričetek ob 16.30 do predvidoma 17.30.

Salve d.o.o. Ljubljana

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

T: 01/427-73-10; F: 01/427-30-40

E: info@salve.si; I: www.salve.si

LJUBEZEN JE ...

Slavi Selan Trkman, il. Tina Rus.

Mnogi poznajo Pavlovo hvalnico ljubezni, ko Korinčanom piše, da je ljubezen potrpežljiva, dobrotljiva ... in našteje kar šestnajst lastnosti ljubezni. Fantje doživljajo ljubezen drugače kot dekleta. Zato imate na razpolago

dve samostojni deli, eno za dekleta, drugo za fante. V zgodbah se prepoznajo in ocenijo, kako daleč so še od prave ljubezni. Cena vsake: 3,20 EUR.

DROBCENA HROŠČICA

Darinka Kobal, il. Alenka Vuk

V Zajčjem gaju je živela zajčja družina Mandič. Mati zajklja je imela pet malih in razigranih mladičev, ki jih je nežno in ljubeče vzgajala. Črni zajček Bimbi se je rad potepal in enkrat se je skakljal za metuljem izgubil. Za nasvet je vprašal močerada, siničko in v obupu začel moliti, ko je se ob njem ustavila kresnička, ki mu je pomagala, a šele zvečer. Ko sta se z mamo končno objela, je Bimbi sklenil, da se to ne bo več ponovilo. Cena: 3,20 EUR.

HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK, HIŠA OTROK

»Nato vas rotim, da skrbite za vse vaše hčerke
in imate vsako posamezno vtisnjeno v duha in srce,
ne samo njihova imena, temveč tudi njihove razmere,
značaj in položaj in vse, kar jih zadeva.
To vam ne bo težko, če jih boste obdajale z živo ljubeznijo.«

(2 Volilo, 1-4)

